

[Skatteministeren]

det gælder de store pensionskasser og de store centrale fonde, så skal der gælde nogle ganske bestemte regler for, hvordan pengene skal være anbragt rundt omkring?

Jeg vil sige til hr. Rahbæk Møller, at der er megen logik i de to synspunkter. Der er ingen modstrid imellem de to synspunkter, for grunden til, at der er og efter min opfattelse bør være bestemte anbringelsesregler for de store kapitalopsamlende fonde, er jo at sikre, at ejendomsretten til dansk erhvervsliv kan være spredt, så vidt det nu er muligt, og ikke koncentreret i nogle få store centrale fonde. Det vil sige, at disse anbringelsesregler i de store centrale fonde først og fremmest er begrundet i at sikre en spredt ejerkreds, hvorimod der, når det gælder den individuelle pensionsopsparing, dvs. den enkelte borgers personlige beslutninger om, hvor pensionsopsparingen skal anbringes, ikke foreligger nogen som helst risiko for kapitalkoncentration omkring sådanne dispositioner eller ejerskabskoncentration.

Derfor er det to vidt forskellige spørgsmål, der tages stilling til, og det er faktisk logisk, at netop for dem, der går ind for, at der for den enkelte skal være fuldstændig frihed til at beslutte, hvordan man vil anbringe sin pensionsopsparing, er det også naturligt at sige, at for de store centrale fonde skal der gælde nogle regler om, at pengene skal være spredt på flere virksomheder for at sikre en spredning af ejendomsretten til erhvervslivet. Det er faktisk to sider af nøjagtig samme grundlæggende synspunkt, så jeg ser ikke noget modsætningsforhold.

Jeg har hæftet mig ved, at hr. Kofod-Svendensen ønskede forskellige sider af dette analyseret nøjere i udvalgsarbejdet, og det stiller jeg mig selvfølgelig gerne til rådighed for.

Jeg synes, at der ikke blot holdningsmæssigt – med hensyn til, at den enkelte bør have størst mulig frihed – men også ligestillingsmæssigt i forholdet mellem individuel pensionsopsparing og puljeopsparing er noget grundlæggende rigtigt i dette forslag, og derfor håber jeg, at det under udvalgsarbejdet vil blive klarlagt, at der også tegner sig det flertal for forslaget, som jeg synes jeg kan ane i folketingsalen i dag. Men jeg forstår selvfølgelig, at der kan være enkelte ting, der skal opklares nøjere i det videre udvalgsarbejde, og det stiller jeg mig selvfølgelig gerne til rådighed for.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Skatteministeren mener, at vi bør sikre, at det er borgernes egen afgørelse, hvor de vil placere deres midler, om det skal være i aktier eller ej. Det synspunkt kan jeg generelt set være enig i.

Hvis folk vil spekulere på børsen og sætte hele deres formue over styr ved fejlslagen spekulation i aktier, så er det deres egen sag. Men vi laver en skattebegunstiget pensionsopsparing for at sikre, at midlerne er til rådighed den dag, pensionen skal udbetales, og så skal vi ikke lave en ordning, der samtidig gør det muligt at sætte pensionsopsparingen over styr ved spil på børsen, sådan som hr. Ole Donner beskrev det.

Så siger skatteministeren, at det, regeringen ønsker, er en spredning af ejendomsretten. Så mange som muligt skal have lov til at eje så meget som muligt af dansk erhvervsliv. Jeg vil gerne sige, at her befinder vi os virkelig på et område, hvor regeringen hykler ud over alle grænser.

Lad mig nævne ét eksempel, én situation, én lejlighed, hvor regeringen virkelig kunne have lagt aktier ud til folket.

Da man privatiserede Statsanstalten for Livsforsikring, som havde godt og vel en million kunder, da kunne man have solgt aktierne til kunderne. Man kunne have begrænset stemmeretten, sådan at man var sikker på, at der altid ville eksistere et folkeligt demokrati i et af Danmarks største forsikringsselskaber. Men hvad valgte regeringen, som siger, at den gerne vil sprede ejendomsretten? Den valgte én ting, nemlig at sælge det hele eller 80 pct. til én kæmpestor investor. Jeg vil sige, at det, vi har hørt fra skatteministeren i dag, er dog den største gang hyklerti, der er præsteret i denne samling.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil først sige til skatteministeren, som henviser til modtagelsen af industriministerens forslag og den tilslutning, det vandt, at det var en meget forbeholden tilslutning. Jeg var selv ordfører og tog under ordførertalen store forbehold, da mange ting ikke var oplyst på det tidspunkt; bl.a. havde vi ikke fået den betænk-